

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. К., 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., II-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна П. Донкова-Кутрова

при участието на секретаря Красимира Бл. Божакова
като разгледа докладваното от Анна П. Донкова-Кутрова Административно наказателно дело № 20235320200233 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Ц. А. Л. ЕГН ***** с адрес гр. С., ул. ***** срещу Наказателно постановление № К-33ШОС-1/12.04.2023 година на Началника на ***** К., с което на основание чл. 34а ал. 1 от 33ШОС ѝ е наложена глоба в размер на 1000.00 лева за нарушение на чл. 16а ал. 2 от 33ШОС.

Иска се от съда наказателното постановление да бъде отменено. Счита същото за издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, излага конкретни доводи в тази посока. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, ангажира доказателства. Претендира разноски.

Въззиваемата страна Началника на ***** К. не изпраща представител.

Жалбата е подадена в срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

След като обсъди събраните по делото гласни и писмени доказателства, съдът намира за установено следното:

На 08.03.2023 г. от актосъставител К. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 1/08.03.2023г. против жалбоподателя Л., в който е отразил, че на същата дата около 23.45ч. в гр. С., ул. *****, като управител на ресторант Д. допуска озвучаване в търговския обект след 23.00ч. без да има издадено становище от РЗИ относно спазване на граничните стойности за шум, определени от чл. 11 т. 5. Нарушението е квалифицирано по чл. 16а ал. 2 от ЗЗШОС.

Въз основа на така съставения акт, компетентният за това орган е издал обжалваното наказателно постановление, с което жалбоподателката е санкционирана с глоба в размер на 1000.00лв. на основание чл. 34а ал. 1 от ЗЗШОС за нарушение на чл. 16а ал. 2 от с.з., като обстоятелствата по извършването на нарушението са изложени по идентичен начин с тези в АУАН.

След преценка на събраните доказателства, по фактите съдът прие следното:

На 08.03.2023г. по повод постъпил сигнал за нарушаване на нощната тишина, от служители на ***** К., сред които свидетелите К. и Г. била извършена проверка в ресторант Д., находящ се в гр. С. на ул. *****, стопансван от ЕТ“А.- Ц. Л.“. При пристигане на място служителите на полицията установили, че се чува музика, но същата не била силна. Идвала от вътрешната част на заведението при отваряне на входната врата, от озвучителна уредба, управлявана от ангажиран за целта диджей. На последния от полицейските служители бил съставен предупредителен протокол да не озвучава заведението след 23.00ч., а на жалбоподателката процесния АУАН.

Съдът ползва при постановяване на решението си показанията на разпитаните свидетели, които дават правдиви показания.

След като анализира събраните доказателства и взе в предвид възраженията и аргументите изложени в жалбата, съдът следва да провери изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление. Съдът намери, че същото страда от съществени пороци, касаещи задължителното му съдържание, поради което е незаконосъобразно и следва да бъде отменено само на това основание, без да е необходимо да се изследва въпроса извършено ли е нарушение и размера на санкцията.

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление следва да бъдат спазени задължителните изисквания, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като следва да са налице описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено същото. Същите следва да са описани ясно, точно и по небудещ съмнение начин. Както в АУАН, така и в наказателното постановление като обстоятелства по извършване на нарушението и описание е посочено, че жалбоподателката като управител на ресторант допуска озвучаване в търговския обект след 23.00ч., без да има издадено становище от РЗИ относно спазване на граничните стойности на шум, определени от чл. 11 т. 5. Съгласно чл. 16а ал. 2 от ЗЗШОС се забранява озвучаването от физически лица или от обекти по ал. 1 на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, включително когато озвучаването се излъчва от място извън строителните граници на селищната територия или от неурбанизирана територия за времето от 14, 00 до 16, 00 ч. и от 23, 00 до 8, 00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. Съгласно ДР на ЗЗШОС „територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение" са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 ЗУТ. Според чл. 4, ал. 6 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони предназначението на териториите и поземлените имоти може да бъде за жилищни функции /т. 1/, за рекреационни дейности /т. 7/, за смесено предназначение /т. 16/. Според чл. 13 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. жилищните територии обхващат части от населеното място, в които са обединени урегулирани поземлени имоти, предназначени предимно за жилищно застрояване. Съгласно чл. 27 ал. 1 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. териториите за рекреационни дейности се обособяват като устройствени зони в границите на населените места и селищните образувания или извън тях и се определят съгласно следните разновидности: курорт, ваканционно селище, вилна зона, други рекреации. В процесния случай от контролния и наказващия орган липсва посочване осъществено ли е озвучаване и то на

открити площи в зони и територии, предназначени за жилищното строителство, рекреационни зони или зони със смесено предназначение. Липсата на посочване в НП в коя от нормотивноустановените зони или територии попада обектът на проверката и на открити площи ли е озвучаването води до непълен фактически състав на описаното нарушение, същото е елемент от обективния състав на нарушението, който следва да е изрично посочен. Липсата на описание на нарушението и на обстоятелствата по извършването му представлява съществено нарушение на процесуалните правила, ограничило правото на защита на наказаното лице, доколкото предмета на защита се определя от твърдените факти, които в случая са непълни. На следващо място административно-наказателната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за допустителство. Съгласно чл. 10 ЗАНН при административните нарушения подбудителите, помагачите и укривателите както и допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. Съгласно чл. 34а ал. 1 ЗЗШОС за нарушение по чл. 16а ал. 1- 5 физическите лица се наказват с глоба от 500 до 1000 лв., а на юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 6000 лв. Адресати на забраната по чл. 16а ал. 2 ЗЗШОС са физическите лица, които извършват озвучаването, както и обектите за производство, съхраняване и търговия и обектите в областта на услугите, разположени в зоните по чл. 16а ал. 2 ЗЗШОС. В случая жалбоподателката е наказана за това, че като управител на ресторанта е допуснала озвучаване в обекта, но ЗЗШОС не предвижда ангажиране на отговорността на лицата, които са допуснали извършването на нарушението по чл. 16а ал. 2 ЗЗШОС. Доколкото се установи, че озвучаването е било осъществено от диджей във връзка с дейността на търговски обект - ресторант, то е следвало да се ангажира отговорността на лицето, стопанисващо обекта, което е ЕТ, за които законът предвижда различна от наложената санкция – имуществена санкция. Само посоченото е достатъчно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Поради изложените съображения атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото и изрично стореното искане, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски. Същите са в размер на 600 лв., съгласно приложен договор за правна защита и

съдействие – заплатено адвокатско възнаграждение. От въззиваемата страна е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възражение, с искане същото да бъде намалено. Съдът счита искането за основателно. Предвид неголямата фактическа и правна сложност на делото и приключването на производството в едно съдебно заседание, следва да се приеме, че са налице условията на чл. 63д ал. 2 от ЗАНН, действащ понастоящем, за намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение от 600 лева на размер от 400 лева – минималният размер, съгласно чл. 18 ал. 2 във вр. с чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Същите следва да се възложат в тежест на юридическото лице ОДМВР П., в структурата на което е административнонаказващият орган.

Мотивиран от горното **КАРЛОВСКИ РАЙОНЕН СЪД**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № К-ЗЗШОС-1/12.04.2023 година на Началника на ***** К., с което на Ц. А. Л. ЕГН ***** с адрес гр. С., ул. *****, на основание чл. 34а ал. 1 от ЗЗШОС е наложена глоба в размер на 1000.00 лева за нарушение на чл. 16а ал. 2 от ЗЗШОС.

ОСЪЖДА ОД на МВР П. да заплати на Ц. А. Л. ЕГН ***** с адрес гр. С., ул. ***** сумата от 400.00лв., представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - П. в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – К.: _____